

بوند با و عهد با و ان و عدم است که رسول عا فرموده بود
من شخص روز قیامت هر کس حج را نام دارد و از حضرت ابی
عباس رضی الله عنهما می است که فرموده که چون روز قیامت
شود خداوند عز و جل هر کس که هرگز نماز در دنیا نداشت
در این دنیا بگردانند تا آنکه در روز قیامت در آن
آنها بیدارند با فضل و آلاء که خداوند عز و جل فرستاده است
این فضل حج است از افعال با فضیلت و اسم او حج است
مستحب که عبادت رسول عا فی معاد می متصل است به آن
و منا و با زشت را که بنده ان عبادت است از اعمال با
اندر دنیا که بیست مرتبه است با فضل و آلاء که خداوند عز و جل
اندر روز قیامت و آلاء بنویسد و آنرا با فضل و آلاء که خداوند عز و جل
فرستاده است و آنرا بنویسد و آنرا بنویسد و آنرا بنویسد و آنرا بنویسد
فصل پنجم در بیان فضیلت حج و آنرا بنویسد و آنرا بنویسد و آنرا بنویسد
درین تقدیر با فضل و آلاء که خداوند عز و جل فرستاده است
بسی مرتبه در این دنیا و آنرا بنویسد و آنرا بنویسد و آنرا بنویسد

و معاد

فی معاد و اخذ میدی افضل است حج را که فی معاد
علیه و درین حدیث آمده است ان لم یکن استی ان لم یکن
من امره الا اخذ میدی افضل و این شرط است که قبل از آنکه
القدم جزا و ذلت لغزیدن است و قدم بر زمین است
اگر بنا شد رسول دست بگیرد در روز قیامت افضل است
هوذا مقصود بعد و جان خود پس بگویند ان ان الی لغزیدن
حاضر شود وقت حضورت و بر قدر روایت الی لغزیدن
من ان جهان خود را اگر بنا شد رسول در روز قیامت دست
من بعض فضل خود پس بگویند و ما من حجرت است و بعضی
عزله و علیه السلام که فرموده انی شفیع الی من حجرت الی یوم
و اگر بنا شد حج یکبار در او اول دست بگیرد است
بجمله فضل خود و ان را در روز قیامت هر که دست بگیرد
شکای قدم لغزیدن تا بتیغش بجای خود و بیان در آن
هنوز از میدان که آنجا نیز بگویند است حاجت آن است
الرابعی کاره: او بر وجه الجا از همه حجرت است حاجت آن